

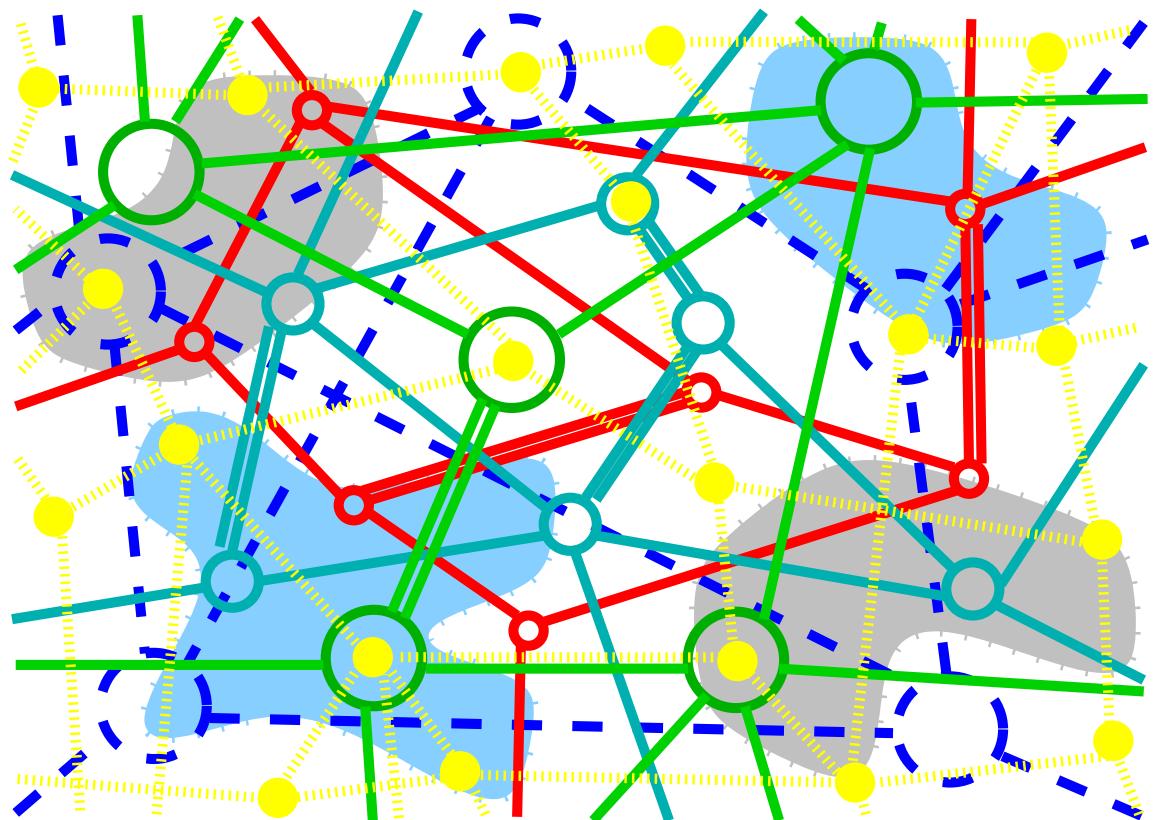
Instrukcja do laboratorium sieci komputerowych

Ściana ogniowa

dr inż. Piotr Arabas

mgr inż. Jerzy Sobczyk

dr inż. Edward Śliwa

30 lipca 2024

6 Ćwiczenie 6 Ściana ogniodziałająca

6.1 Przygotowanie do zajęć

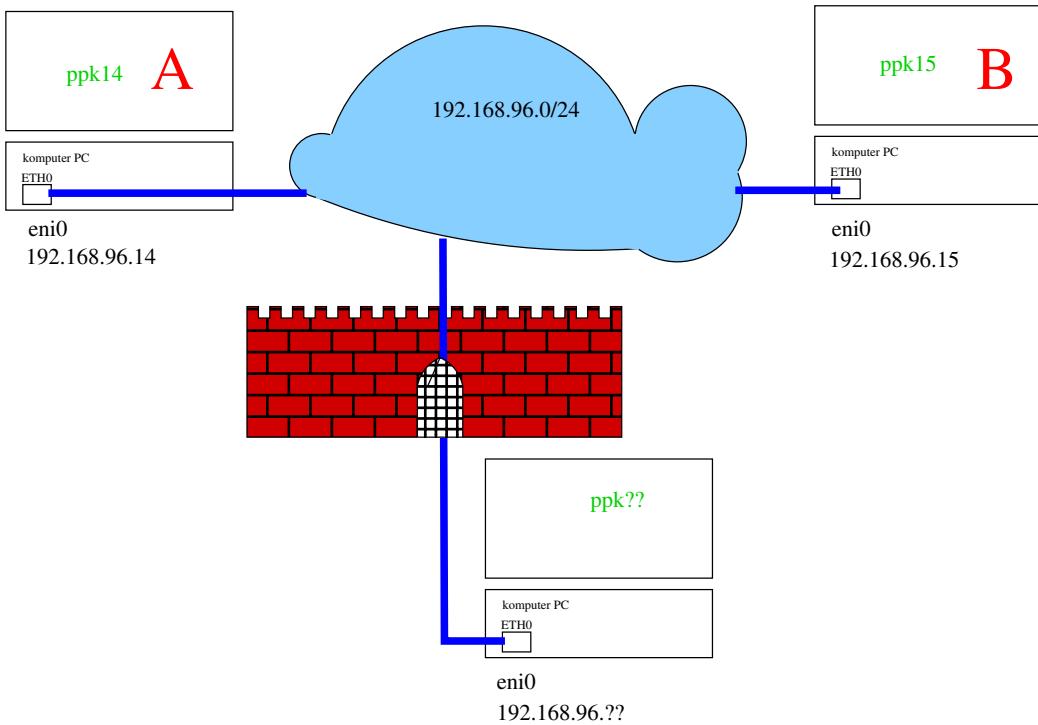
1. W czasie wykonywania ćwiczenia niezbędna będzie wiedza z zakresu następujących tematów:
 - protokół IP (adresowanie)
 - protokół TCP (adresowanie, mechanizm nawiązywania połączenia)
 - translacja adresów sieciowych (NAT – translacja portów)
2. Przed przystąpieniem do ćwiczenia należy zapoznać się z opisem (np. instrukcje dostępne w sieci www) programów wykorzystywanych w ćwiczeniu, w szczególności:
 - **iptables** - w zakresie konfiguracji z linii komendy oraz poprzez plik administracyjny
 - **nft** - w zakresie konfiguracji z linii komendy oraz poprzez plik administracyjny (opcjonalnie)
 - standardowe sieciowe narzędzia diagnostyczne i administracyjne (**ipconfig/ip, route, netstat, ping**)

6.2 Logowanie do stanowiska roboczego

- W czasie ćwiczenia niezbędne będzie korzystanie z trzech komputerów:
 - *stanowiska roboczego* – komputera znajdującego się w s 327, na którym będą konfigurowane reguły zapory sieciowej,
 - komputerów **ppk14.ise.pw.edu.pl** oraz **ppk15.ise.pw.edu.pl**, które w ćwiczeniu będą służyć jako komputery testujące działanie wprowadzonych reguł; w dalszej części instrukcji komputery te będą nazywane odpowiednio: *komputerem testującym A* i *komputerem testującym B*.
- Zalogować się na stanowisku roboczym. Większość komend używanych w ćwiczeniu wymaga uprawnień administratora systemu – dlatego należy zalogować się jako użytkownik **ppkroot**. Hasło zostanie podane w czasie ćwiczenia.
- Zalogować się (przez **ssh**) na komputery testujące **ppk14.ise.pw.edu.pl** oraz **ppk15.ise.pw.edu.pl**.
- Sprawdzić parametry interfejsu sieciowego stanowiska roboczego i komputerów testujących.
- W sprawozdaniu zamieścić dane (nazwy, adresy MAC i numery IP) stanowiska roboczego i komputerów testujących.

6.3 Ograniczanie dostępu do stanowiska roboczego (filtracja pakietów w warstwie sieciowej)

1. Przed kolejnymi punktami należy sprawdzić stan reguł filtra pakietów i w razie potrzeby usunąć wszystkie reguły.
2. Blokada dostępu dla niepożądanej hosta.
 - Skonfigurować filtr pakietów w taki sposób, by zablokować wszelki dostęp do stanowiska roboczego dla stacji testującej A, zachowując swobodny dostęp dla innych komputerów.
 - Sprawdzić działanie wprowadzonych reguł poprzez komendę **ping** oraz próby próby nawiązania połączenia TCP z komputerów testujących A i B.
3. Blokada dostępu dla niepożądanej hosta z umożliwieniem sprawdzenia, czy stanowisko robocze działa.
 - Skonfigurować filtr pakietów analogicznie jak w poprzednim punkcie, ale umożliwiając wszystkim komputerom w sieci sprawdzenie działania stanowiska roboczego za pomocą komendy **ping**.

Rysunek 8: Schemat połączeń ćwiczenia 6

- Sprawdzić działanie wprowadzonych reguł poprzez komendę `ping` oraz próby próby nawiązania połączenia TCP z komputerów testujących A i B.
4. Umożliwienie dostępu tylko dla wybranego hosta.
- Skonfigurować filtr pakietów w taki sposób, by umożliwić dostęp do stanowiska roboczego tylko dla stacji testującej B, blokując dostęp dla innych komputerów, ale z zachowaniem możliwości sprawdzenia działania stanowiska roboczego za pomocą komendy `ping`.
 - Sprawdzić działanie wprowadzonych reguł poprzez komendę `ping` oraz próby próby nawiązania połączenia TCP z komputerów testujących A i B.
5. Ukrywanie obecności stanowiska roboczego w sieci (*security by obscurity*).
- Skonfigurować filtr pakietów w taki sposób, by umożliwić dostęp do usług sieciowych TCP stanowiska roboczego dla innych komputerów, ale z zablokowaniem możliwości sprawdzenia działania stanowiska roboczego za pomocą komendy `ping` dla wszystkich hostów poza komputerem testującym B.
 - Sprawdzić działanie wprowadzonych reguł poprzez komendę `ping` oraz próby próby nawiązania połączenia TCP z komputerów testujących A i B.
6. Uwagi.
- Wprowadzania i ewentualnych modyfikacji reguł filtra pakietów należy dokonywać z linii komendy.
 - Wykonanie poszczególnych punktów ćwiczenia należy udokumentować w sprawozdaniu poprzez:
 - zamieszczenie użytych do konfiguracji komend,
 - zamieszczenie wyników testów.
 - Do sprawdzenia wyników próby nawiązania połączenia TCP należy użyć usługi **DAYTIME** i/lub **SSH**.

6.4 Ograniczanie dostępu do usług sieciowych (filtracja pakietów w warstwie transportowej)

1. Przed kolejnymi punktami należy sprawdzić stan reguł filtra pakietów i w razie potrzeby usunąć wszystkie reguły.
2. Umożliwienie dostępu do wybranych usług sieciowych.
 - Skonfigurować filtr pakietów w taki sposób, by umożliwić dostęp do stanowiska roboczego tylko dla dwóch usług sieciowych: DAYTIME oraz SSH.
Należy zachować możliwość sprawdzenia działania stanowiska roboczego za pomocą komendy `ping`.
 - Sprawdzić działanie wprowadzonych reguł poprzez komendę `ping` oraz próby próby nawiązania odpowiednich połączeń TCP z komputera testującego.
3. Blokada dostępu do wybranych usług sieciowych dla niepożądanej hosta.
 - W konfiguracji z poprzedniego punktu wprowadzić dodatkową regułę pozwalającą zablokować dostęp do usługi `ssh` dla hosta A.
 - Sprawdzić działanie wprowadzonych reguł poprzez próby próby nawiązania połączenia TCP z komputerów testujących A i B.
4. Umożliwienie dostępu do wybranych usług sieciowych ze zmianą numeru portu.
 - Dla filtra pakietów skonfigurowanego jak w punkcie 2 wprowadzić modyfikację pozwalającą na dostęp do usługi `ssh` tylko na niestandardowym porcie 2222.
 - Sprawdzić działanie wprowadzonych reguł poprzez próby próby nawiązania odpowiednich połączeń TCP z komputera testującego.
5. Automatyczna konfiguracja reguł zapory.
 - Reguły umożliwiające automatyczną konfigurację filtra pakietów z punktu 2 należy zamieścić w pliku `/usr/local/etc/active`). Plik ten jest wykorzystywany do określania reguł zapory w momencie startu komputera, i w momencie rozpoczęcia ćwiczenia nie powinien zawierać reguł ograniczających ruch sieciowy.
 - Wykonać restart systemu i sprawdzić konfigurację filtra pakietów po restarcie.
6. Uwagi.
 - Wprowadzania i ewentualnych modyfikacji reguł filtra pakietów należy dokonywać z linii komendy
 - Wykonanie poszczególnych punktów ćwiczenia należy udokumentować w sprawozdaniu poprzez:
 - zamieszczenie użytych do konfiguracji komend,
 - zamieszczenie wyników testów,
 - zamieszczenie zawartości odpowiednich plików konfiguracyjnych.

6.5 Sprawozdanie z wykonania ćwiczenia

- Z wykonania ćwiczenia należy przygotować sprawozdanie w postaci pliku .pdf.
- Sprawozdanie należy zamieścić na serwerze `studia`.

6.6 Uwagi

- Ćwiczenie wykonywane jest jednoosobowo.
- Przy określaniu adresów warstwy sieciowej można używać zarówno numerów IP (w notacji kropkowej-dziesiętnej) jak i nazw symbolicznych – prostych (jednoczłonowych) i domenowych (wieloczłonowych).
- Przy określaniu adresów warstwy transportowej można używać zarówno numerów portów w postaci liczbowej jak i nazw symbolicznych. Odpowiednie odwzorowania można znaleźć w pliku `/etc/services`.
- Należy zwrócić uwagę, że np. zablokowanie dostępu do stacji roboczej (np. w p.6.3) nie oznacza blokady w drugą stronę – stacja robocza powinna nadal mieć dostęp do hostów, które blokuje, i sprawdzenie tego należy zamieścić w sprawozdaniu (por. uwaga poniżej).
- W niektórych sytuacjach adresy źródłowe lub docelowe mogą nie być znane z góry. Dla przykładu, w protokole TCP jeden port będzie numerem portu dynamicznego/efemerycznego – czyli numerem losowo generowanym przez system operacyjny. Aby poprawnie odbierać od odpowiedzi na pakiety z takim adresem źródłowym filtr pakietów musi zapamiętać odpowiedni numer przy wysyłaniu pakietu do serwera usługi sieciowej. Obsługę sekwencji tego typu pakietów zapewnia rozszerzenie programu `iptables` o moduł `conntrack` (moduł ten jest standardowo dostępny w programie `iptables`). Zapoznanie się ze składnią i opcjami tego modułu pozostawiamy wykonującym ćwiczenie, w ramach przygotowania do zajęć.
Oprócz protokołów warstwy transportowej, moduł ten może okazać się przydatny przy filtracji odpowiedzi na pakiety ICMP.

6.7 Pożyteczne komendy i ich opcje

Do konfiguracji reguł filtra pakietów można używać:

- historycznie starszej komendy `iptables` – z punktu widzenia ćwiczenia jest to prostsze rozwiązanie,
- nowszej komendy `nft` – jest to rozwiązanie bardziej złożone, ale w kolejnych wersjach systemu Linux przewiduje się stopniową rezygnację z komendy `iptables`.

Wybór sposobu konfiguracji należy do wykonującego ćwiczenie.

W dalszej części tego punktu zostaną krótko opisane podstawowe opcje komendy `iptables`, mogą być one jednak niewystarczające do wykonania ćwiczenia – studenci przed wykonaniem ćwiczenia zapoznać się z dokumentacją tej komendy.

Oznaczenia używane w opisach:

tbl	Tabela. Możliwe wartości: <code>filter</code> , <code>nat</code> , <code>mangle</code> , <code>raw</code> . W ćwiczeniu będą wykorzystywane tylko tabele <code>filter</code> i <code>nat</code> .
chn	Łańcuch. Możliwe wartości: <code>INPUT</code> , <code>OUTPUT</code> i <code>FORWARD</code> dla tabeli <code>filter</code> , <code>PREROUTING</code> , <code>OUTPUT</code> i <code>POSTROUTING</code> dla tabeli <code>nat</code> . W ćwiczeniu tylko niektóre z tych łańcuchów będą wykorzystywane.
nr	Numer reguły w łańcuchu.
tgt	Przeznaczenie pakietu. Wykorzystywane w ćwiczeniu wartości tego parametru to: <code>ACCEPT</code> i <code>DROP</code> (w tabeli <code>filter</code>) oraz <code>REDIRECT</code> (w tabeli <code>nat</code>).
prot	Protokół. Możliwe wartości: <code>tcp</code> , <code>udp</code> , <code>icmp</code> .
addr	Adres IP w postaci: <code>a.b.c.d</code> lub <code>a.b.c.d/m</code> , gdzie <code>a</code> , <code>b</code> , <code>c</code> , <code>d</code> są liczbami z zakresu 0-255, <code>m</code> jest liczbą jedynek w masce sieci.

6.7.1 iptables

Podstawowe opcje przydatne w ćwiczeniu to:

-t <i>tbl</i>	Tabela, której dotyczy reguła. Ominięcie tej opcji spowoduje przyjęcie tabeli filter jako domyślnej.
-L [<i>chn</i>]	Wyświetlenie listy reguł w łańcuchu <i>chn</i> (lub we wszystkich łańcuchach danej tabeli w przypadku ominięcia parametru <i>chn</i>).
-F [<i>chn</i>]	Usunięcie wszystkich reguł z łańcucha <i>chn</i> (lub ze wszystkich łańcuchów danej tabeli w przypadku ominięcia parametru <i>chn</i>). Uwaga! Polecenie to nie zmienia domyślnej polityki łańcucha.
-A <i>chn</i>	Wstawienie reguły na końcu łańcucha <i>chn</i> .
-I <i>chn nr</i>	Wstawienie reguły w pozycji <i>nr</i> w łańcuchu <i>chn</i> . Ominięcie parametru <i>nr</i> jest równoznaczne z przyjęciem wartości 1.
-D <i>chn nr</i>	Usunięcie pozycji o numerze <i>nr</i> z łańcucha <i>chn</i> . Zamiast numeru reguły można też podać pełną specyfikację usuwanej reguły.
-P <i>chn tgt</i>	Ustawienie domyślnej polityki: akceptacja (ACCEPT) lub usunięcie (DROP).

W określeniu samych reguł przydatne mogą być następujące opcje:

-p <i>prot</i>	Protokół, którego dotyczy reguła.
-s <i>addr</i>	Adres źródłowy datagramu.
-d <i>addr</i>	Adres docelowy datagramu.
-j <i>tgt</i>	Określenie przeznaczenia pakietu: akceptacja (ACCEPT) lub usunięcie (DROP).

6.7.2 nft

Zapoznanie się ze składnią komendy **nft** pozostawiamy jako samodzielne zadanie w ramach przygotowania do zajęć.